

Vrug van die Gees – Blydskap

Blydskap is 'n deug wat elke Christen behoort te sien. Dis nie net vir hulle wat meer blymoedig van aard is nie. Dis 'n voorreg, maar ook 'n roeping vir elke Christen. Daarom sê Paulus in Filippense 4: *“Verbly julle altyd in die Here; ek herhaal: verbly julle.”* Blydskap is 'n tiperende kenmerk van die lewe in God se koninkryk. Herken ons dit? Is ons werklik bly? Straal ons die blydskap uit?

Voorbeelde uit die Bybel

Die hele Ou Testament getuig daarvan dat God se kinders bly is. Hoe kan dit ook anders. Die Here self verbly Hom oor sy volk soos 'n bruidegom oor sy bruid. Die digter van Psalm 43 noem God *“die God van my jubelende blydskap”*. God is vir sy kinders 'n bron van vreugde. In die lig van God se vriendelike aangesig jubel Dawid: *“Groter vreugde het U in my hart gegee as wanneer hulle koring en hulle mos oorvloedig is.”* (Psalm 4:8)

Die diens by tabernakel en tempel was 'n vrolike diens. Daar het mense gesing en musiek gemaak. God geloof en geprys. Die Psalms o.a. getuig van daardie vreugde in die Here. Psalm 68:4:

“Maar die regverdiges is bly, hulle juig voor die aangesig van God, en hulle is vrolik met blydskap.”

Dit was 'n vreugde om op te gaan na die huis van die Here (Psalm 122:1). Die gelowiges het hulle verheug in die Woord en wet van die Here. Psalm 119 is een groot loflied op die Woord en wet van die Here. Mense het ook geniet van God se pragtige skepping en skeppingsgawes, van die berge en bome, van die plante en diere, van die huwelik en die kinderseën, van kos en kleres, ens. Die kerkjeug word in Prediker 11 opgeroep om te geniet van hul lewe terwyl hulle nog jonk is.

In die Nuwe Testament is die blydskap van die gelowige nie minder nie. Hoe kan dit ook anders! Die engel sê vir die herders van Betlehem:

“Moenie vrees nie, want kyk, ek bring julle 'n goeie tyding van groot blydskap ... dat vir julle vandag ... gebore is die Saligmaker wat Christus, die Here, is.”

Watter Christen sou met hierdie blye boodskap nie bly wees nie? Daar is geen blyer boodskap denkbaar nie. Dit is 'n boodskap van vergewing, vrede en verlossing. Sou hulle wat daardie evangelie glo, dan nie bly wees nie?

In die Nuwe Testament lees ons dan ook van gelowiges wat bly is, selfs in baie moeilike omstandighede. Terwyl Paulus en Silas in die tronk van Filippi vassit en hul voete in houtblokke vasgeklem is, bid hulle en sing hulle lofliedere tot eer van God. Die brief aan die Filippense word dikwels die brief van die blydskap genoem. Terwyl sommige medebroeders uit afguns Paulus se lyding in die tronk verswaar en Paulus 'n moontlike doodsvonnis in die gesig staar, skryf hy herhaaldelik oor sy blydskap (bv. Filippense 1:18; 2:17).

Blydskap bedreig

In hierdie sondige en gebroke wêreld word die blydskap voortdurend bedreig. Ons omstandighede kan ons soms so ontmoedig dat dit lyk asof alle blydskap verdwyn. Siekte en teenslag is deel van ons daaglikse bestaan. Dalk ervaar ons ernstige probleme in ons lewe of diep verdriet vanweë die verlies van 'n geliefde. Daar kan by ons groot spanning of bekommernis wees. Mense kan ook ons geluk steel deur wat hulle doen of sê. Kan ons dan bly wees?

Dis nie verniet dat Paulus uitdruklik die blydschap as vrug van die Gees en as opdrag aan ons voorhou nie. Dit kom nie vanself nie. Daar kan soveel teleurstelling en verdriet wees. Soveel sonde en dwaasheid wat 'n mens moet verdra. Soveel verborge stryd wat 'n mens neerdruk. 'n Mens kan ook moeg word van die stryd. Maar mag ek dit toelaat dat mense of omstandighede my my blydschap ontnem?

Die mees algemene belemmering vir die blydschap is sonde in ons eie lewens of 'n sondige gesindheid in ons harte. Die Christelike blydschap is feitelik die genieting van God, die vrug van gemeenskap met Hom.

Dit spreek vanself dat die sonde daardie genieting van God se teenwoordigheid wegneem. Toe Dawid sy sonde van egbrek met Batseba bely het, het hy gebid: *"Gee my weer die vreugde van u heil"* (Psalm 51:14). Die vrug van blydschap kan nie bestaan wanneer sonde my hart beheers nie. Elke sonde, of dit nou 'n gesindheid of 'n daad is, moet aangespreek word as ek die deug van blydschap in my lewe wil wys.

'n Ander struikelblok vir blydschap is misplaaste vertrou. Paulus roep die Galasiërs en die Filippense op om nie op die vlees te vertrou nie. Indien die bron van ons vertrou enigets anders as Jesus Christus en sy genade is, dan is dit 'n valse en verbygaande blydschap. Daarom is Paulus so bekommerd oor die vyande van die evangelie wat probeer om die gelowiges terug na die Joodse werkheilgheid te voer. Dit is feitelik 'n nuwe slawerny. Daardeur word nie net die Christelike vryheid van jou weggeneem nie, maar ook die Christelike blydschap. Jy word terugverwys na jousef. Jou heil hang dan af van wat jy self is en vermag. Maar dis 'n ramp. Want niemand kan homself red nie. Net Christus red. Vandaar ook Paulus se skerp woorde in Galasiërs 5. Bv. vers 4: *"Julle wat geregverdig wil wees deur die wet, is losgemaak van Christus; julle het van die genade verval."* Skerp en ernstige woorde. Dit herinner ons daaraan waarin die ware vryheid en blydschap lê.

Hoekom bly?

Hoe kon die gelowiges uit die Ou Testament bly wees by tabernakel en tempel, tydens die Sabbatte en feesdae? Waarom die blydschap om op te gaan na die huis van die Here? Hierdie blydschap hang saam met die offers tot versoening van die sondes. Hulle is met God versoen. Hulle mag die Here as hul God ken, as hul almagtige Skepper en Verlosser. Hulle mag God se kinders en erfgename wees, sy kosbare besit. Wie sou met so 'n God nie bly wees nie, ondanks teenslag en verdriet? Kinders kan so eg bly wees. Hulle is onbesorg, want vader sorg vir hulle. Sou ons dan as kinders van God nie bly wees nie? Ons hemelse Vader weet wat ons nodig het.

Hoe kan Paulus in die tronk in Rome bly wees, terwyl daar 'n groot kans is dat 'n doodvonnis teen hom uitgespreek gaan word? Hoe kan hy bly wees terwyl medegelowiges sy lyding verswaar deur uit afguns en twis Christus te verkondig? Hoe kan hy die gemeentes van Galasië en Filippi oproep om bly te wees, terwyl daar soveel narigheid in die gemeentes is? Hoekom? Omdat hy sy blik op Jesus Christus rig, op die verlossing in Hom. Hy sê dan ook: verbly julle altyd in die Here, in die feit dat julle 'n verhouding met die Here het, dat julle Hom as jul Verlosser en Meester ken, dat julle aan Hom mag behoort, sy kosbare eiendom is.

As my blydschap van my omstandighede sou afhang, dan sou dit onmoontlik wees om altyd bly te wees. Alles is mos aan die verderf onderhewig. As die bron van my blydschap net gesondheid is, eer, aansien, sukses, 'n goeie werk, goeie inkomste, ens, dan bou ek op iets wat tydelik en verganklik is. Dit alles kom en gaan. Dit kan net tydelike vreugde gee. Laat ons ons eerder rig op dit wat onveranderlik en ewig is. Laat ons ons lewe en geluk buite onself, buite ons huidige omstandighede, in Jesus Christus soek. Sy liefde verander nooit nie. Sy werk van verlossing bly altyd staan. Ook sy werk vir my. Hy is my volkome Verlosser. My einde is dan nie die verderf nie, maar die heerlikheid na siel en liggaam. In daardie lig kan ek bly wees met trane in my oë, ook wanneer ek met groot frustrasie en stryd te make het.

Vrug van die Gees

Die blydschap is 'n vrug van die Gees. Hy vervul my hart met die werk van Christus. Hy wek die blydschap op deur my te oortuig van Vader se liefde, van sy beloftes van redding en heerlikheid. Dis

'n vreugde wat altyd bly, omdat die liefde van God bly en niks en niemand ons daarvan kan skei nie.

Dis ook die Heilige Gees wat ons oë oopmaak vir die werklikheid van Vader in die lewe van elke dag. Hy leer my dat ek in Vader se wêreld leef en werk. Ek mag as kind geniet van sy pragtige skeppingsgawes. Geniet van die lig en warmte van die son, geniet van die geur en kleur van die blomme, van die berge en riviere, van die diere en plante, geniet van die verhouding met my ou of meisie, man of vrou, kinders of vriende. Ek kan en mag daarvan geniet in die Here, as gawes van God wat ek verbeur het maar in genade weer mag ontvang. Ek mag daarvan geniet as verlose kind van die Vader.

Die Heilige Gees wil ons sier met die vrug van blydschap. Daarby gebruik Hy God se Woord vol ongelooflike beloftes vir tyd en ewigheid. Daardeur verander die Gees steeds weer ons fokus sodat ons ons nie langer deur ons omstandighede of deur mense laat beheers nie, maar deur Christus. Hy oortref alles en almal. So word God deur ons blydschap verheerlik, ons naaste daardeur getrek en onself daardeur sterk gemaak.

Kees Kleijn

© 2015

www.christelikedia.org